

2020-02-26

Post- och telestyrelsen
pts@pts.se

Post- och telestyrelsens förslag till föreskrifter om anmälan och lämnande av annan information rörande paketleveranstjänster (19-13379)

Bolagsverket har utifrån sitt perspektiv och ansvarsområde inga synpunkter på förslaget till föreskrifter. Verket kan dock lämna följande allmänna synpunkter på de föreslagna föreskrifterna och konsekvensutredningen.

Enligt artikel 2.3 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/644 om gränsöverskridande paketleveranstjänster gäller följande definition av **tillhandahållare av paketleveranstjänster**: ett företag som tillhandahåller en eller flera paketleveranstjänster; med undantag av företag som är etablerade i endast en medlemsstat, som bara tillhandahåller inrikes paketleveranstjänster som en del av ett köpeavtal och som en del av detta avtal personligen levererar varor som omfattas av avtalet till användaren.

Enligt 1 § andra stycket lagen (2019:181) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gränsöverskridande paketleveranstjänster har termer och uttryck i lagen samma betydelse som i EU-förordningen. I de föreslagna föreskrifterna, vilka av vad som framgår av ingressen utgör verkställighetsföreskrifter, anges också i 2 § att termen tillhandahållare av paketleveranstjänster i dessa föreskrifter har samma betydelse som i EU-förordningen. Skyldigheten i 4 § kompletteringslagen för en tillhandahållare av paketleveranstjänster som är etablerad i Sverige att anmäla sin verksamhet till tillsynsmyndigheten, liksom de föreslagna verkställighetsföreskrifterna till denna bestämmelse, kan således aldrig omfatta företag som är undantagna från definitionen av tillhandahållare av paketleveranstjänster enligt artikel 2 i EU-förordningen.

I inledningen till avsnitt 4 i konsekvensutredningen anges att företag som motsvarar undantaget enligt definitionen i artikel 2 i EU-förordningen inte omfattas av 6 och 7 §§ i de föreslagna föreskrifterna. Om detta underförstått ska uppfattas så att nämnda företag avses ska omfattas av 3–5 §§ om anmälan av verksamhet, dvs. de föreslagna verkställighetsföreskrifterna till lagens 4 §, får det anmärkas att det enligt vad som anförts i stycket ovan är en rättsligt felaktig utgångspunkt.

Det är för övrigt heller inte möjligt att låta verkställighetsföreskrifterna omfatta de enligt definitionen i artikel 2 undantagna företagen genom att ändra lydelsen av den föreslagna 2 § så att termen tillhandahållare av paketleveranstjänster i föreskrifterna får en annan betydelse

än i EU-förordningen och lagen, eftersom det vore ett nytt åliggande för enskilda som tillför regleringen något väsentligt materiellt nytt med följderna att bestämmelserna inte utgör verkställighetsföreskrifter (se prop. 1973:90 s. 211 och t.ex. HFD 2014 ref. 81 och där angivna rättsfall). Att med sådan författningsteknisk lösning genom föreskrifterna införa en anmälningsskyldighet för de företag som undantagits definitionen i EU-förordningen synes vid första anblick dock möjlig med stöd av bemyndigandet att meddela föreskrifter i sak enligt 3 § kompletteringslagen och 4 § förordning (2019:190) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gränsöverskridande paketleveranstjänster, då ordalydelsen av själva paragraftexten i bemyndigandet, att ”meddela föreskrifter om annan skyldighet att lämna information än som anges i artikel 4.1 och 4.3 i EU-förordningen”, inte begränsar sig till skyldighet för tillhandahållare av paketleveranstjänster enligt definitionen i EU-förordningen. Men med hänsyn tagen till att rubriken till 3 § kompletteringslagen lyder ”Informationskrav för tillhandahållare av paketleveranstjänster” bör emellertid trots paragrafens ordalydelse sådan begränsning anses finnas enligt gällande rätt.

Om avsikten är att även de enligt definitionen i artikel 2 i EU-förordningen undantagna företagen ska omfattas av en nationell skyldighet att anmäla sin verksamhet till tillsynsmyndigheten behöver således lagen ändras. Såvitt framgår av förarbetena är dock avsikten att den generella skyldigheten att anmäla sin verksamhet endast ska omfatta företag på vilka skyldigheterna enligt artiklarna 4.1–4.3 och 5.1–5.2 inte får tillämpas till följd av tröskelvärden gällande sysselsättning enligt artikel 4.6, inte att anmälningsskyldigheten också ska omfatta företag som undantagits definitionen av tillhandahållare av paketleveranstjänster enligt artikel 2.3 men som ändå faktiskt ”tillhandahåller en eller flera paketleveranstjänster” (se prop. 2018/19:36 s. 17 f. och 33).

Detta yttrande har beslutats av chefsjuristen Elisabeth Lagerqvist. Föredragande har varit verksjuristen Anders Eriksson.

Elisabeth Lagerqvist

Anders Eriksson